

[Anker Lau.]

ankes for domstolene, men hvis det overgår to eller flere, er der i alt fald tvivl om, hvorvidt det kan indankes for domstolene. Jeg synes, det bliver kun værre, hvis der er flere.

Vi er altså ganske enige om allesammen, at denne ændring skal ske; der er blot det ved det, at således som denne ændring nu af tekniske grunde er formet, må jeg anmode formanden om delt afstemning af det pågældende ændringsforslag, idet dets første stykke går ud på en forlængelse af loven for et år, og det kan vi ikke stemme for, men vil undlade at stemme, mens vi kan stemme for ændringsforslagets sidste stykke, som der har været enighed om i udvalget.

Jeg beklager som sagt, at det ikke i udvalget er lykkedes at nå frem til fortsatte afviklinger. Personlig mener jeg, at man godt kunne have benyttet denne lejlighed til at komme videre med liberaliseringen på de forskellige områder. Vi har fået oplyst, at der i en nær fremtid vil komme et liberaliseringsforslag for dollarvarerne, men vi har ikke hørt, om dette muligvis skal efterfølges af yderligere liberaliseringer for EPU-varerne. Men alt dette er naturligvis noget, som må udvikle sig efterhånden, og som vi også i folketingets vareforsyningsudvalg vil komme til at tage stilling til.

Vi vil gerne ved denne lejlighed udtale, at vi vil støtte og fremme alle bestræbelser for ikke alene at få kvantitative restriktioner, men også toldnedsættelse og afvikling af statshandelen, således som vi er i gang med det, inddraget under den europæiske liberalisering. Jeg vil gerne så stærkt som muligt opfordre regeringen til at fortsætte med og forstærke bestræbelserne for, at dette kan ske.

Nu står vi jo i en situation, hvor loven altså igen forlænges uændret, og det kan vi ikke give vor tilslutning. Men der er alligevel en ting i denne forbindelse, som jeg synes vi må have klaret; vi kunne ikke klare den i udvalget, derfor mener jeg, vi må klare den her. Det drejer sig om lovens administration. Så længe loven har haft sin nuværende formulering, har der, så vidt jeg har forstået, været enighed om, at således som den nu engang var, indeholdt den ikke hjemmel til beskyttelsespolitik eller til noget værn for dumping. Vi ved naturligvis alle, at der er medlemmer i denne sal, som øn-

sker, at loven skulle kunne anvendes til noget sådant. Men der har altså været enighed om, at den ikke er nogen beskyttelseslov. Jeg kan i denne forbindelse henviser til, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) udtalte ved første behandling, og jeg vil gerne citere et par linier deraf — de findes i folketingstidende sp. 684. Dèr siger det ærede medlem:

„Jeg mener, at vi må bevare denne myndigelseslov, måske med visse ændringer, og at den bør administreres efter sit formål, ikke som en beskyttelseslov for hjemlige industrier, således som den vistnok benyttes, men som et redskab, man har brug for i samhandelen med omverdenen bl. a. til at klare de valutavanskeligheder, landet står i.“

Jeg vil gerne understrege dette, idet jeg også tænker på en sag, som jeg rejste for en tid siden vedrørende vareudvekslinger på Østtyskland. Jeg skal ikke komme ind på selve sagen, for det er ikke den, der interesserer mig, men denne sag viste mig ganske klart, at administrationen står famlende overfor hele dette spørgsmål. Den viste, at den tidligere minister har ment, at loven kunne fortolkes til fordel for en beskyttelse, men at den nuværende handelsminister slår syv kors for sig i denne sag. Jeg mener, det har stor betydning såvel for erhvervslivet som for forbrugerne og de partier, der gennemfører loven, at dette spørgsmål bliver helt klaret, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede minister: Er man enig i, at loven, således som den nu engang er udformet, ikke indeholder noget dumpingværn eller nogen hjemmel til beskyttelse iøvrigt? Jeg beder om et klart svar af hensyn til de mennesker, der skal arbejde under loven, og de forbrugere, der skal betale gildet, hvis dette princip ikke mere ligger helt klart.

Når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at jeg ingeniunde er uforstående overfor de problemer, som en virkelig dumping kan rejse for dansk økonomi og dansk erhvervsliv. Jeg vil ikke på forhånd afvise muligheden af en antidumpinglov, men det må ligge helt klart, hvad dumping er, og administrationen af en sådan lov må foregå i offentlighedens fulde lys og ikke henlægges til udvalg eller nævn bag lukkede døre. Når der, som det nu i denne tid er blevet moderne, kræves told, henvises der altid